

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 26.10.2012
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kteřou se mění směrnice Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných
a soukromých záměrů na životní prostředí**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2012) 354 final}

{SWD(2012) 355 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Obecné souvislosti – odůvodnění a cíle návrhu

Směrnice 2011/92/EU¹ obsahuje právní požadavek provést posouzení vlivů veřejných nebo soukromých záměrů na životní prostředí, které mohou mít významný dopad na životní prostředí, a to ještě před jejich povolením. Všeobecně převládá názor, že hlavního cíle směrnice bylo dosaženo; zásady posuzování vlivů na životní prostředí byly v celé EU harmonizovány zavedením minimálních požadavků na druh posuzovaných záměrů, základní povinnosti oznamovatele, obsah posouzení a účast příslušných orgánů a veřejnosti. Zároveň je posouzení vlivů na životní prostředí jako součást procesu vydávání povolení nástrojem posouzení environmentálních nákladů a přínosů konkrétních záměrů s cílem zajistit jejich udržitelnost. Směrnice se stala hlavním nástrojem integrace v oblasti životního prostředí a zároveň má pozitivní účinky v environmentálním, ekonomickém a sociálním ohledu.

Po 25 letech uplatňování se směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) podstatně nezměnila, zatímco politické, právní a technické souvislosti prošly zásadním vývojem. Zkušenosti s prováděním, jak se odrážejí ve zprávách Komise o uplatňování a účinnosti směrnice o posuzování vlivů na životní prostředí (směrnice EIA), včetně té nejnovější, která byla zveřejněna v červenci 2009², odhalily celou řadu nedostatků. Ve svém přezkumu šestého akčního programu pro životní prostředí v polovině období³ Komise zdůraznila potřebu zlepšit posuzování dopadů na životní prostředí na vnitrostátní úrovni a ohlásila přezkum směrnice EIA. V rámci zlepšování právní úpravy byla směrnice rovněž označena za potenciální nástroj zjednodušení⁴. Obecným cílem návrhu je přizpůsobit ustanovení kodifikované směrnice EIA tak, aby odstranila nedostatky, odrážela probíhající environmentální a socio-ekonomické změny a výzvy a odpovídala zásadám inteligentní regulace.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Protože revidovaná směrnice EIA může hrát zásadní úlohu v úsilí o dosažení účinného využívání zdrojů (např. zavedením nových požadavků na posuzování takových jevů, jako je biologická rozmanitost a změna klimatu, které souvisejí s využíváním přírodních zdrojů), návrh je součástí iniciativ, jejichž cílem je provádět Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje⁵. Revize směrnice EIA rovněž přispívá k naplňování strategie Evropa 2020⁶, zejména prvořadého požadavku udržitelného růstu. Revidovaná směrnice může také významně přispět k plnění povinnosti Unie přihlížet ve všech svých politikách a činnostech ke kulturním hlediskům.

¹ Směrnice 2011/92/EU (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s.1) kodifikuje směrnici 85/337/EHS a její tři následné změny (směrnice 97/11/ES a 2003/35/ES a 2009/31/ES).

² KOM(2009) 378. Všechny zprávy jsou k dispozici na adrese: <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>.

³ KOM(2007) 225.

⁴ KOM(2009) 15.

⁵ KOM(2011) 571.

⁶ KOM(2010) 2020.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Konzultace se konala v roce 2010 v souladu s předpisy Komise. Od června do září 2010 probíhala široká veřejná konzultace k přezkumu směrnice EIA formou internetového dotazníku, který byl dostupný ve všech úředních jazycích EU. Bylo obdrženo 1365 odpovědí (684 od občanů, 479 od organizací, společností a nevládních organizací, 202 od orgánů veřejné správy). Do konzultace přispěl i Institut pro environmentální řízení a posuzování (Institute of Environmental Management & Assessment, IEMA)⁷ svým průzkumem (1815 odpovědí), který zahrnoval i řadu otázek Komise. Fáze projednávání byla završena na konferenci (ve dnech 18.–19. listopadu 2010, v Lovani v Belgii), jež rozsáhlé veřejné konzultace doplnila informacemi od specializovaných zúčastněných stran. Konference se zúčastnilo 200 zástupců EU a mezinárodních institucí, orgánů veřejné správy – na vnitrostátní, regionální i místní úrovni – průmyslu, ekologických organizací a akademické obce. Výsledky veřejné konzultace⁸ a závěry konference⁹ se staly užitečným příspěvkem k vypracování návrhu Komise.

Výsledek posouzení dopadů

Posouzení dopadů, které je předkládáno s tímto návrhem, zjistilo ve stávajících právních předpisech týkajících se posuzování vlivů na životní prostředí nedostatky, které vedly k nedostatečnému provádění (chybějící ustanovení pro zajištění kvality informací a norem jakosti pro posuzování vlivů na životní prostředí a nedostatky v provádění) a sociálně-ekonomické zátěži při provádění směrnice. Pokud by se tyto problémy odpovídajícím způsobem neřešily, směrnice by se stala méně efektivní a účinnou a nedokázala by zajistit začlenění environmentálních hledisek do procesu rozhodování. Sociální a ekonomické náklady by kromě toho pravděpodobně měly negativní vliv na harmonizaci vnitřního trhu. Nedostatky směrnice lze rozdělit na tři konkrétní problematické oblasti: 1) zjišťovací řízení, 2) kvalita a analýza posuzování vlivů na životní prostředí a 3) rizika nesouladu v rámci postupu EIA a ve vztahu k ostatním právním předpisům.

Posouzení dopadů se zabývalo různými variantami politiky s cílem nalézt nákladově efektivní opatření pro řešení těchto problémů. Komise na základě výsledků navrhla řadu změn, z nichž nejdůležitější jsou tyto:

Navrhuje se objasnit **zjišťovací** řízení, a to úpravou kritérií přílohy III a podrobnějším stanovením obsahu a odůvodnění závěrů zjišťovacího řízení. Tyto změny by zajistily, aby posouzení vlivů na životní prostředí byla prováděna pouze u záměrů, které by měly významný vliv na životní prostředí, aby se předešlo zbytečné administrativní zátěži u záměrů malého rozsahu.

⁷ Největší profesní orgán pro životní prostředí s více než 15 000 členy, kteří pracují ve všech průmyslových odvětvích.

⁸ <http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>.

Pokud jde o **kvalitu a analýzu EIA**, navrhuje se zavést změny k posílení kvality procesu (tj. povinné určení rozsahu posuzování a kontrolu kvality informací v rámci posuzování vlivů na životní prostředí), stanovit obsah zprávy EIA (povinné posouzení vhodných alternativních řešení, odůvodnění konečných rozhodnutí a povinné monitorování významných negativních vlivů po skončení procesu EIA) a přizpůsobit posuzování vlivů na životní prostředí novým výzvám (tj. biologické rozmanitosti, změně klimatu, riziku katastrof nebo dostupnosti přírodních zdrojů).

Pokud jde o riziko **nesrovnalostí**, navrhuje se stanovit lhůty pro hlavní fáze, které požaduje směrnice (veřejné projednávání, závěr zjišťovacího řízení a konečné rozhodnutí EIA), a zavést mechanismus, jenž by sloužil jako kontaktní místo EIA pro zajištění koordinace nebo společného postupu v rámci EIA s posouzeními vlivů na životní prostředí, jak je vyžadují další příslušné právní předpisy EU, např. směrnice 2010/75/EU, 92/43/EHS, 2001/42/ES.

Očekává se, že devět z dvanácti analyzovaných změn přinese významný environmentální a socioekonomický prospěch bez dodatečných administrativních nákladů; očekávají se i mírné úspory. Dvě změny (posouzení alternativních řešení a monitorování) by měly zajistit vysoké environmentální a socioekonomické přínosy s mírnými náklady pro oznamovatele a s omezenými nebo zanedbatelnými náklady pro orgány veřejné správy; jedna změna (přizpůsobení EIA novým výzvám) by podle očekávání měla přinést značný užitek s mírnými až vysokými náklady pro oznamovatele a orgány veřejné správy. V dlouhodobém horizontu by významné environmentální a socioekonomické přínosy a mírné úspory související s navrhovanými změnami mohly převýšit administrativní náklady.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Návrh posílí ustanovení týkající se kvality EIA v zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Schopnost přijímat platná rozhodnutí o vlivech záměru na životní prostředí závisí totiž do značné míry na kvalitě informací použitých v dokumentaci pro posouzení EIA a na jeho kvalitě. Návrhem bude navíc posílena politika soudržnosti a synergie s ostatními právními nástroji EU a zjednodušeno řízení s cílem snížit zbytečnou administrativní zátěž.

Konkrétní informace o pozměněných člancích a přílohách směrnice EIA jsou uvedeny níže.

Smyslem změn čl. 1 odst. 2, 3 a 4 je objasnit pojmy směrnice na základě zkušeností s prováděním a judikatury Soudního dvora. Definice pojmu „záměr“ byla upravena tak, aby bylo jasné, že v souladu s rozsudkem Soudního dvora ve věci C-50/09 se vztahuje i na demoliční práce; vloženy jsou rovněž příslušné definice. Možnost nepoužít směrnici je omezena na záměry určené výhradně pro účely národní obrany a je rozšířena tak, aby zahrnovala mimořádné situace ohrožující bezpečnost občanů, jak je tomu již podle směrnice 2001/42/ES.

Ustanovení čl. 2 odst. 3 se mění tak, aby bylo možné zavést „jedno kontaktní místo“ pro účely posuzování vlivů na životní prostředí, které umožní koordinaci nebo

integraci postupů posuzování stanovených směrnicí EIA a ostatními právními předpisy EU.

Změny článku 3 mají zajistit soulad s čl. 2 odst. 1, např. odkazem na „významné“ vlivy, a přizpůsobit posuzování vlivů na životní prostředí environmentální problematice (biologické rozmanitosti, změně klimatu, riziku katastrof, využívání přírodních zdrojů).

Změny provedené v článku 4 zjednodušují zjišťovací řízení a posilují soulad přístupů členských států, aby bylo zajištěno, že posouzení vlivů na životní prostředí je vyžadováno pouze v případech, kdy je zřejmé, že může dojít k významným dopadům na životní prostředí. Pokud jde o záměry uvedené v příloze II, vkládá se nový odstavec týkající se povinnosti oznamovatele poskytnout příslušnému orgánu konkrétní informace (podrobně uvedené v příloze II.A). Tento článek rovněž umožňuje specifikaci kritérií výběru uvedených v příloze III prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Je upřesněn obsah závěru zjišťovacího řízení, aby bylo možné zohlednit úspěšnou praxi přizpůsobení záměrů za určitých podmínek (na základě zvážení nejvýznamnějších dopadů a informací získaných podle jiných právních předpisů Unie pro oblast životního prostředí), takže není nutno provést úplné posouzení, protože nejvýznamnější vlivy na životní prostředí jsou uspokojivě řešeny úpravou záměru. Na základě pravděpodobnosti významných vlivů a následné potřeby posouzení vlivů na životní prostředí by se přihlédlo k povaze, složitosti, umístění a velikosti navrhovaného záměru, přičemž by se vycházelo z objektivních faktorů, jako je například rozsah záměru, využití cenných zdrojů, ekologická citlivost místa a velikost nebo nezvratnost možného dopadu. Kromě toho se vezmou v úvahu poučení z judikatury, kdy soud zdůraznil potřebu „dostatečně odůvodněných“ (C-75/08) závěrů zjišťovacího řízení, která obsahují nebo k nimž jsou přiloženy veškeré informace, jež umožní zkontrolovat, zda rozhodnutí je založeno na odpovídajícím zjišťujícím řízením (C-87/02). Je rovněž stanovena lhůta pro přijetí závěru zjišťovacího řízení.

Článek 5 je komplexně upraven v zájmu posílení kvality informací a zefektivnění procesu EIA. Hlavní požadavek, aby oznamovatel předložil informace o vlivu na životní prostředí zůstává zachován, ale jeho forma a obsah jsou zjednodušeny a upřesněny v příloze IV. Určení rozsahu posuzování se stává povinným a je upřesněn obsah stanoviska vydaného příslušným orgánem. Zavádějí se mechanismy pro zajištění úplnosti a dostatečné kvality zpráv o vlivech na životní prostředí.

Ustanovení čl. 6 odst. 6, která odkazují na lhůty pro veřejné projednávání, se mění tak, aby byla posílena úloha orgánů pro ochranu životního prostředí a určeny konkrétní lhůty pro fázi projednávání zprávy o vlivech na životní prostředí.

Ustanovení čl. 7 odst. 5 se mění tak, aby obsahoval lhůty pro projednávání otázek, které určí členské státy při stanovení opatření pro provádění záměrů, jež by mohly mít významné přeshraniční vlivy na životní prostředí.

Článek 8 se podstatně změnil a obsahuje několik nových ustanovení. Za první, je stanovena lhůta pro uzavření řízení při posuzování vlivů na životní prostředí. Za druhé, příslušný orgán má povinnost již v rozhodnutí o povolení uvést některé položky odůvodňující toto rozhodnutí, jak vyplývá z judikatury (např. C-50/09). Za třetí, povinné následné monitorování je zavedeno pouze pro záměry, které budou mít

významné nepříznivé vlivy na životní prostředí, a to na základě projednávání a shromážděných informací (včetně zprávy o vlivech na životní prostředí), aby bylo možné posoudit provádění a účinnost zmírňujících a kompenzačních opatření. V některých členských státech je již toto monitorování, které by nemělo být opakováním monitorování, jež již požadují jiné právní předpisy EU (např. pokud jde o průmyslové emise nebo kvalitu vody), povinné, a je proto třeba stanovit společné minimální požadavky. Tato nová povinnost je nákladově efektivní, neboť může pomoci zabránit nepříznivým vlivům na životní prostředí a veřejné zdraví a nákladům na odstranění jejich důsledků, a má velký význam pro řešení vlivů souvisejících s novými výzvami, jako je změna klimatu a riziko katastrof. Za čtvrté, příslušný orgán, dříve než rozhodne o vydání nebo nevydání povolení, musí ověřit, zda jsou informace uvedené ve zprávě o vlivech na životní prostředí aktuální.

Hlavní změnou v článku 9 je požadavek, aby informace poskytnuté veřejnosti při vydávání povolení obsahovaly údaje o tom, jakým způsobem se bude při monitorování postupovat.

Článek 12 je změněn tak, aby upřesnil informace požadované pro monitorování provádění směrnice.

Vkládají se nové články (12a a 12b), které se týkají úprav příloh II.A, III a IV vědeckému a technickému pokroku prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Příloha II.A, což je nová příloha, stanoví, které informace musí předložit oznamovatel, pokud jde o záměry uvedené v příloze II, u nichž je třeba vést zjišťovací řízení, aby se zjistilo, zda je nutné posouzení vlivů na životní prostředí. Smyslem této změny je harmonizovat proces zjišťovacího řízení.

Příloha III, v níž jsou stanovena kritéria používaná při zjišťovacím řízení u záměrů uvedených v příloze II, se mění tak, aby objasnila stávající kritéria (např. kumulativní vlivy nebo propojení s dalšími právními předpisy EU) a zahrnovala kritéria další (zejména ta, která se vztahují na nové otázky ochrany životního prostředí).

Příloha IV obsahuje položky, které je třeba zohlednit ve zprávě o vlivech na životní prostředí podle článku 5. Hlavními změnami jsou další požadavky na informace týkající se posouzení vhodných alternativních řešení, popis monitorovacích opatření a popis hledisek týkajících se nových otázek ochrany životního prostředí (např. změny klimatu, biologické rozmanitosti, rizika katastrof nebo využívání přírodních zdrojů).

Pozměněná směrnice obsahuje přechodná ustanovení, které se opírají o judikaturu (např. věc C-81/96). Posouzení EIA by se mělo uplatňovat na záměry, u nichž byla žádost o povolení podána před lhůtou pro provedení a u nichž posuzování vlivů na životní prostředí nebylo ukončeno před tímto dnem.

Informativní dokumenty

Komise má za to, že je nezbytné poskytnout informativní dokumenty, aby se zlepšila kvalita informací o provedení směrnice, a to z následujících důvodů.

K dosažení cílů směrnice (tj. ochrany lidského zdraví a životního prostředí a zajištění rovných podmínek) je nezbytně nutné její úplné a správné provedení. Posouzení vlivů na životní prostředí je součástí procesu posuzování a udělování povolení pro širokou škálu soukromých i veřejných záměrů v členských státech, jako buď samostatná, nebo integrovaná součást řízení při posuzování vlivů. Provádění směrnice je navíc často velmi decentralizované, protože za její uplatňování a v některých členských státech i za její provedení jsou odpovědné regionální a místní orgány. Kodifikace směrnice EIA pravděpodobně přinese změny vnitrostátních opatření, kterými se postupně provádí původní směrnice a tři následné změny. Za účelem provedení ustanovení revidované směrnice, jež pozměňuje kodifikované znění, mohou členské státy zasahovat v různých oblastech politik a změnit celou řadu legislativních aktů na vnitrostátní, regionální a místní úrovni.

Výše uvedené faktory mohou zvyšovat nebezpečí nesprávné transpozice a provádění směrnice a ztížit Komisi plnění úkolu monitorovat uplatňování právních předpisů EU. Jasně informace ohledně provedení revidované směrnice EIA mají zásadní význam pro zajištění souladu vnitrostátních právních předpisů s jejími ustanoveními.

Požadavek poskytnout informativní dokumenty může vytvořit dodatečnou administrativní zátěž pro ty členské státy, které se tak jako tak těmito zásadami neřídí. Informativní dokumenty jsou však nezbytné, aby bylo možné účinně ověřit úplné a správné provedení, což má zásadní význam z výše uvedených důvodů, a neexistují žádná jiná méně zatěžující opatření, která by umožnila účinnou kontrolu. Informativní dokumenty mohou významně přispět ke snížení administrativní zátěže při kontrole dodržování předpisů ze strany Komise; bez nich by bylo nutné vynaložit značné prostředky a vést četná jednání s vnitrostátními orgány, aby bylo možné sledovat způsoby provedení ve všech členských státech. Proto je další administrativní zátěž spočívající v poskytování informativních dokumentů úměrná sledovanému cíli, kterým je zejména zajištění účinného provedení a naplnění cílů této směrnice.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je třeba vyzvat členské státy, aby k oznámení svých prováděcích opatření přiložily jeden nebo více dokumentů, v nichž vysvětlí vztah mezi ustanoveními směrnice a odpovídajícími částmi nástrojů k provedení do vnitrostátního práva.

Právní základ

Vzhledem k tomu, že hlavním cílem směrnice je ochrana životního prostředí v souladu s článkem 191 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), je tento návrh založen na čl. 192 odst. 1 SFEU.

Zásady subsidiarity a proporcionality a volba nástroje

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Evropské unie.

Členské státy nemohou cílů návrhu dosáhnout dostatečným způsobem. Platné právní předpisy stanoví minimální požadavky na posuzování vlivů záměrů na životní prostředí v EU a usilují o dosažení souladu s mezinárodními úmluvami (např. s úmluvou z Espoo, Aarhuskou úmluvou, Úmluvou o biologické rozmanitosti). Tato zásada je v návrhu zachována a dále jsou v něm harmonizovány zásady posuzování vlivů na životní prostředí a řešeny nesrovnalosti. Všechny členské státy musí

přijmout opatření k dosažení souladu s minimálními požadavky; nejednotný postup členských států by mohl narušit fungování vnitřního trhu, protože odlišná vnitrostátní regulace by se mohla stát překážkou přeshraniční hospodářské činnosti.

Cílů návrhu bude lépe dosaženo společným postupem na úrovni EU. Od přijetí směrnice v roce 1985 se EU rozšířila a zároveň se zvětšil rozsah a zvýšila závažnost problematiky, jež je předmětem ochrany životního prostředí, a zvýšil se i počet velkých celoevropských záměrů v oblasti infrastruktury (např. přeshraničních záměrů v oblasti energetiky a dopravy). Z důvodu přeshraniční povahy problematiky životního prostředí (např. změny klimatu, rizika katastrof) a některých záměrů jsou nezbytná opatření na úrovni EU, která ve srovnání s jednotlivými vnitrostátními opatřeními představují přidanou hodnotu. Opatření EU se rovněž budou týkat otázek, které jsou důležité pro EU jako celek, jako je přizpůsobování se změně klimatu a prevence katastrof, a jsou významnou součástí snah o dosažení cílů udržitelného růstu, které si Evropa stanovila pro rok 2020.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zvoleným právním nástrojem je směrnice, neboť cílem návrhu je změna platné směrnice. Návrh stanoví obecné cíle a povinnosti, přičemž ponechává členským státům dostatečnou pružnost, pokud jde o výběr opatření k dosažení souladu a jejich konkrétní provádění. Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. NEPOVINNÉ PRVKY

Návrh se týká záležitosti s významem pro Evropský hospodářský prostor, a měl by se proto na něj vztahovat.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁰,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 2011/92/EU harmonizovala zásady pro posuzování vlivů záměrů na životní prostředí zavedením minimálních požadavků (s ohledem na druh posuzovaných záměrů, základní povinnosti oznamovatelů, obsah posouzení a účast příslušných orgánů a veřejnosti) a přispívá k vysoké úrovni ochrany životního prostředí a lidského zdraví.
- (2) Přezkum šestého akčního programu pro životní prostředí v polovině období¹² a poslední zpráva Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o uplatňování a účinnosti směrnice EIA (směrnice 85/337/EHS)¹³, předchůdkyně směrnice 2011/92/EU, zdůraznily nutnost zlepšení zásad posuzování vlivů záměrů na životní prostředí a přizpůsobení této směrnice politickým, právním a technickým souvislostem, které prošly zásadním vývojem.

¹⁰ Úř. věst. C, , s. .

¹¹ Úř. věst. C, , s. .

¹² KOM(2007) 225.

¹³ KOM(2009) 378.

- (3) Je nezbytné změnit směrnici 2011/92/EU za účelem posílení kvality posuzování vlivů na životní prostředí, zjednodušení různých fází řízení a zvýšení soudržnosti a synergií s ostatními právními předpisy a politikami Unie, jakož i strategiemi a politikami vypracovanými členskými státy v oblastech spadajících do vnitrostátní pravomoci.
- (4) V posledním desetiletí otázky životního prostředí, jako je účinné využívání zdrojů, ochrana biologické rozmanitosti, změny klimatu a riziko katastrof, nabyly v tvorbě politik na významu, a měly by se proto rovněž stát důležitou součástí postupů posouzení a rozhodování, zejména u záměrů v oblasti infrastruktury.
- (5) Ve svém sdělení nazvaném „Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje“¹⁴ se Komise zavázala, že se v rámci revize směrnice 2011/92/EU bude zabývat i širšími otázkami účinného využívání zdrojů.
- (6) Tematická strategie pro ochranu půdy¹⁵ a Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje kladou důraz na udržitelné využívání půdy a potřebu řešit neustálé neudržitelné rozšiřování osídlených oblastí (zabor půdy). Rovněž závěrečný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji, která se konala v Rio de Janeiru ve dnech 20.–22. června 2012, uznává hospodářský a společenský význam dobrého hospodaření s půdou a nutnost přijmout bezodkladná opatření, jimiž by bylo možno zvrátit degradaci půdy. Veřejné a soukromé záměry by proto měly zvážit a omezit svůj vliv na půdu, zejména pokud jde o její zabor, ale i organickou hmotu, erozi, utužování a zakrývání, a to i prostřednictvím plánů a politik zaměřených na řádné využívání půdy na vnitrostátní, regionální a místní úrovni.
- (7) Úmluva Organizace spojených národů o biologické rozmanitosti (dále jen „úmluva“), jíž je Evropská unie smluvní stranou, vyžaduje, pokud je to možné a vhodné, posouzení významných negativních vlivů záměrů na biologickou rozmanitost, která je definována v článku 2 úmluvy, s cílem tyto vlivy zamezit nebo minimalizovat. Toto předběžné posouzení vlivů by mělo přispět k dosažení hlavního cíle, který Unie přijala v roce 2010¹⁶, jímž je zastavení úbytku biologické rozmanitosti a degradace ekosystémových služeb do roku 2020 a jejich obnova všude, kde je to možné.
- (8) Opatření přijatá s cílem vyloučit, snížit a pokud možno vyrovnat významné negativní vlivy na životní prostředí by měla pomoci zabránit zhoršení kvality životního prostředí a čistému úbytku biologické rozmanitosti, a to v souladu se závazky Unie v souvislosti s úmluvou a cíli a opatřeními strategie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020¹⁷.
- (9) Změna klimatu bude i nadále poškozovat životní prostředí a ohrožovat hospodářský rozvoj. Proto je třeba podporovat environmentální, sociální a ekonomickou stabilitu Unie tak, aby bylo možné účinně řešit změny klimatu na celém území Unie. Otázky přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírňování je třeba řešit v mnoha oblastech právních předpisů Unie.

¹⁴ KOM(2011) 571.

¹⁵ KOM(2006) 231.

¹⁶ Závěry Evropské rady, březen 2010.

¹⁷ KOM(2011) 244.

- (10) V návaznosti na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem“¹⁸, Rada EU ve svých závěrech ze dne 30. listopadu 2009 vyzvala Komisi, aby zajistila, že v přezkumu provádění a dalším rozvoji iniciativ EU bude vzata v úvahu problematika prevence rizika katastrof a jejich řešení a program akčního rámce OSN z Hyogo (2005–2015), který zdůrazňuje, že je třeba zavést postupy pro posouzení rizika katastrof vyplývající z velkých záměrů v oblasti infrastruktury.
- (11) Ochrana a podpora kulturního dědictví a krajiny, které jsou nedílnou součástí kulturní rozmanitosti, již je Unie zavázána uznávat a podporovat ustanovením čl. 167 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie, mohou vycházet z definic a zásad stanovených příslušnými úmluvami Rady Evropy, zejména Úmluvou o ochraně architektonického dědictví Evropy, Evropskou úmluvu o krajině a Rámcové úmluvy o hodnotě kulturního dědictví pro společnost.
- (12) Při uplatňování směrnice 2011/92/EU je nezbytné zajistit konkurenční podnikatelské prostředí, zejména pro malé a střední podniky, s cílem vytvořit inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění v souladu s cíli, které byly stanoveny ve sdělení Komise nazvaném „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“¹⁹.
- (13) Zkušenosti ukázaly, že v případech mimořádných situací ohrožujících bezpečnost občanů mohlo mít dodržování ustanovení směrnice 2011/92/EU nepříznivé účinky, a proto je nutné dát členským státům možnost uvedenou směrnicí ve vhodných případech nepoužít.
- (14) Informace, které musí oznamovatel poskytnout, aby příslušný orgán mohl určit, zda záměry uvedené v příloze II směrnice 2011/92/EU by měly podléhat posouzení vlivů na životní prostředí (zjišťovací postup), by měly být upřesněny.
- (15) Kritéria výběru stanovená v příloze III směrnice 2011/92/EU, jež mají členské státy brát v úvahu pro určení, které záměry by měly podléhat posouzení na základě závažnosti jejich vlivů na životní prostředí, je třeba upravit a vyjasnit, aby bylo zajištěno, že posouzení vlivů na životní prostředí je požadováno pouze pro záměry, které mohou mít na životní prostředí významný vliv, jako jsou záměry, které využívají či ovlivňují cenné zdroje, záměry navržené na environmentálně citlivých místech nebo záměry s potenciálně nebezpečnými nebo nezvratnými vlivy.
- (16) Při určování, zda záměr bude mít pravděpodobně významný vliv na životní prostředí, by příslušné orgány měly stanovit nejdůležitější kritéria, která je třeba vzít v úvahu, a využít dodatečné informace, které mohou být případně k dispozici po dalším posuzování požadovaném na základě právních předpisů Unie, aby bylo možné účinně použít zjišťovací řízení. Z tohoto hlediska je vhodné upřesnit obsah závěru zjišťovacího řízení, zejména pokud není požadováno posuzování vlivů na životní prostředí.

¹⁸ KOM(2009) 82.

¹⁹ KOM(2010) 2020.

- (17) Je třeba požadovat, aby příslušné orgány určily rozsah a míru podrobnosti informací týkajících se životního prostředí, jež mají být předloženy ve formě zprávy o vlivech na životní prostředí (určení rozsahu posuzování). Aby bylo možné zlepšit kvalitu posuzování a zjednodušit rozhodovací proces, je důležité stanovit na úrovni Unie kategorie informací, z nichž by příslušné orgány při uvedeném určování měly vycházet.
- (18) Zpráva o vlivech záměru na životní prostředí, kterou má oznamovatel poskytnout, by měla obsahovat posouzení vhodných alternativních řešení týkajících se navrhovaného záměru, včetně pravděpodobného vývoje současného stavu životního prostředí bez provedení záměru (základní scénář), jako prostředek ke zlepšení kvality posuzování a způsob, jak umožnit začlenění ohledu na životní prostředí v rané fázi návrhu záměru.
- (19) Měla by být přijata opatření, která zajistí, že údaje a informace, jež jsou v souladu s přílohou IV směrnice 2011/92/EU součástí zprávy o vlivech na životní prostředí, jsou úplné a dostatečně vysoké kvality. Ve snaze vyloučit opakované posuzování by členské státy měly zohlednit skutečnost, že posuzování vlivů na životní prostředí může být prováděno na různých úrovních a různými nástroji.
- (20) S cílem zajistit transparentnost a odpovědnost je třeba požadovat, aby příslušný orgán své rozhodnutí o vydání povolení pro záměr zdůvodnil a uvedl, že vzal v úvahu výsledky jednání, která vedl, a příslušné získané informace.
- (21) Je třeba stanovit společné minimální požadavky pro monitorování významných negativních vlivů výstavby a provozu záměrů, aby bylo možné zajistit společný přístup ve všech členských státech a zajistit, že po zavedení zmírňujících a kompenzačních opatření žádné vlivy nebudou vyšší, než se původně předpokládalo. Toto monitorování by nemělo opakovat nebo rozšiřovat rozsah monitorování podle jiných právních předpisů Unie.
- (22) Měly by být zavedeny lhůty pro jednotlivé kroky posuzování vlivů záměrů v zájmu účinnějšího rozhodování a zvýšení právní jistoty, rovněž s přihlédnutím k povaze, složitosti, umístění a velikosti navrhovaného projektu. Tyto lhůty by za žádných okolností neměly ohrozit vysokou úroveň ochrany životního prostředí, zejména té, která je dána ostatními právními předpisy Unie týkajícími se životního prostředí, účinnou účast veřejnosti a přístup k právní ochraně.
- (23) Aby se zabránilo opakovanému posuzování, snížila se složitost správních postupů a zlepšila ekonomická účinnost, v případech, kdy povinnost provádět posouzení vlivů na životní prostředí vyplývá současně z této směrnice i z jiných právních předpisů Unie, například ze směrnice 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí²⁰, směrnice 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků²¹, směrnice 2000/60/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky²², směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích²³ a směrnice Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích

²⁰ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

²¹ Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7.

²² Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

²³ Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

roślin²⁴, měly by členské státy stanovit koordinované nebo společné postupy, které splňují požadavky příslušných právních předpisů Unie.

- (24) Nová ustanovení by se měla uplatňovat rovněž na záměry, u nichž byla žádost o povolení podána před lhůtou pro provedení, u nichž však posuzování vlivů na životní prostředí nebylo ukončeno před tímto dnem.
- (25) V souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech, jež bylo přijato dne 28. září 2011, se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu doplní o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (26) V souvislosti s přizpůsobením kritérií pro výběr a informací, které mají být poskytnuty ve zprávě o vlivech na životní prostředí, nejnovějšímu technologickému vývoji a vhodným postupům, měla by být pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přílohy II, III a IV směrnice 2011/92/EU, přenesena na Komisi. Je obzvlášť důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.
- (27) Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit souběžné, včasné a náležité předávání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (28) Protože cíle této směrnice, to jest zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví zavedením minimálních požadavků na posuzování vlivů záměrů na životní prostředí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a může ho být proto z důvodu rozsahu, závažnosti a přeshraniční povahy otázek ochrany životního prostředí, které je třeba řešit, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (29) Směrnice 2011/92/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2011/92/EU se mění takto:

- 1) Článek 1 se mění takto:
 - a) V odst. 2 písm. a) se první odrážka nahrazuje tímto:

²⁴ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

„— provádění stavebních nebo demoličních prací nebo výstavba jiných zařízení nebo děl,“

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„g) „posuzováním vlivů na životní prostředí“ proces vypracování zprávy o vlivech na životní prostředí, projednávání (včetně projednávání s dotčenou veřejností a orgány působícími v oblasti životního prostředí), posouzení příslušným orgánem zohledňující zprávu o vlivech na životní prostředí a výsledky jednání v povolovacím řízení, jakož i poskytování informací o rozhodnutí v souladu s články 5 až 10.“

c) Odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Členské státy se mohou případ od případu, a stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, rozhodnout neuplatňovat tuto směrnici na záměry určené výhradně pro účely národní obrany nebo ochrany občanů v případě mimořádných událostí, pokud se domnívají, že by její uplatnění mohlo uvedené účely nepříznivě ovlivnit.“

4. Tato směrnice se nevztahuje na záměry, jejichž jednotlivé části jsou upraveny zvláštními vnitrostátními právními předpisy, pokud je cílů této směrnice, včetně cílů týkajících se poskytování informací, dosaženo prostřednictvím zákonodárného procesu. Každé dva roky ode dne uvedeného v čl. 2 odst. 1 směrnice **XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive]** členské státy oznámí Komisi všechny případy, v nichž bylo uplatněno toto ustanovení.“

2) V článku 2 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Na záměry, u nichž je povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí dána současně touto směrnicí i jinými právními předpisy Unie, se uplatní koordinovaná nebo společná řízení, která splňují požadavky příslušných právních předpisů Unie.

V rámci koordinovaného řízení příslušný orgán koordinuje různá individuální posouzení vyžadovaná právními předpisy Unie a vydaná několika orgány, aniž jsou dotčena ustanovení obsažená v jiných příslušných právních předpisech Unie.

V rámci společného řízení příslušný orgán vydá jedno posouzení vlivů na životní prostředí, v němž se sloučí posouzení jednoho nebo více orgánů, aniž jsou dotčena ustanovení obsažená v jiných příslušných právních předpisech Unie.

Členské státy určí jeden orgán, který bude odpovídat za usnadnění povolovacího řízení u každého záměru.“

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Posuzování vlivů na životní prostředí vhodným způsobem určí, popíše a posoudí v každém jednotlivém případě a v souladu s články 4 až 11 přímé a nepřímé významné vlivy záměru na tyto faktory:

- a) obyvatelstvo, lidské zdraví a biologickou rozmanitost, zejména s ohledem na druhy a stanoviště chráněné podle směrnice Rady 92/43/EHS(*) a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES(**);
- b) půdu, vodu, ovzduší a změnu klimatu;
- c) hmotný majetek, kulturní dědictví a krajinu;
- d) vzájemné působení mezi faktory uvedenými v písmenech a), b) a c);
- e) možnost vystavení, zranitelnost a odolnost faktorů uvedených v písmenech a), b) a c), vůči rizikům přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem.“

(*) Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

(**) Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7.“

4) Článek 4 se mění takto:

a) Odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Pro záměry uvedené v příloze II oznamovatel poskytne informace o povaze projektu, jeho potenciálním vlivu na životní prostředí a o zamýšlených opatřeních s cílem zamezit a snížit významný vliv. Podrobný seznam informací, jež mají být poskytnuty, je upřesněn v příloze II.A.“

4. Při přezkoumávání každého jednotlivého případu nebo stanovení prahových hodnot nebo kritérií pro účely odstavce 2 vezme příslušný orgán v úvahu kritéria pro výběr týkající se povahy a umístění záměru a jeho možného vlivu na životní prostředí. Podrobný seznam kritérií výběru, která mají být použita, je upřesněn v příloze III.“

b) Doplnují se nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Příslušný orgán přijme své rozhodnutí podle odstavce 2 na základě informací poskytnutých oznamovatelem a případně s ohledem na výsledky studií, předběžného ověřování či posouzení vlivů na životní prostředí, jež vyplývají z jiných právních předpisů Unie. Rozhodnutí podle odstavce 2:

a) uvede, jak byla zohledněna kritéria stanovená v příloze III;

b) zdůvodní, proč se vyžaduje nebo nevyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí podle článků 5 až 10;

c) obsahuje popis zamýšlených opatření k zamezení, prevenci a snížení jakýchkoli významných vlivů na životní prostředí, pokud je rozhodnuto, že není třeba provést posouzení vlivů na životní prostředí podle článků 5 až 10;

d) musí být zveřejněno.

6. Příslušný orgán své rozhodnutí podle odstavce 2 vydá do tří měsíců od žádosti o povolení a za předpokladu, že oznamovatel předložil všechny potřebné informace. V závislosti na povaze, složitosti, umístění a velikosti navrhovaného záměru, může příslušný orgán prodloužit uvedenou lhůtu o další tři měsíce; v takovém případě musí příslušný orgán informovat oznamovatele o důvodech prodloužení a dni, kdy lze jeho rozhodnutí očekávat.

V případech, kdy záměr podléhá posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s články 5 až 10, rozhodnutí podle odstavce 2 tohoto článku obsahují informace uvedené v čl. 5 odst. 2.“

5) V článku 5 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Pokud musí být posouzení dopadu na životní prostředí provedeno v souladu s články 5 až 10, oznamovatel vypracuje zprávu o vlivech na životní prostředí. Zpráva o vlivech na životní prostředí musí být založena na požadavcích stanovených podle odstavce 2 tohoto článku a musí obsahovat informace, které lze důvodně vyžadovat pro kvalifikované rozhodování o vlivech navrhovaného záměru na životní prostředí s ohledem na současné poznatky a metody posuzování, povahu, technickou kapacitu a umístění projektu, povahu možného vlivu, alternativní řešení navrhovaného záměru a rozhodnutí, do jaké míry je některé záležitosti (včetně hodnocení náhradních řešení) lépe řešit na různých úrovních, a to i na úrovni plánování, nebo na základě jiných požadavků na posuzování. Podrobný seznam informací, jež mají být uvedeny ve zprávě o vlivech na životní prostředí, je upřesněn v příloze IV.“

2. Příslušný orgán po projednání s orgány uvedenými v čl. 6 odst. 1 a s oznamovatelem stanoví rozsah a míru podrobnosti informací, které musí oznamovatel podle odstavce 1 tohoto článku uvést ve zprávě o vlivech na životní prostředí. Zejména stanoví:

- a) rozhodnutí a stanoviska, která je nutno získat;
- b) orgány a veřejnost, kterých se záměr může týkat;
- c) jednotlivé fáze řízení a jejich trvání;
- d) vhodná alternativní řešení vztahující se k navrhovanému záměru a jeho konkrétní povahu;
- e) environmentální faktory uvedené v článku 3, které mohou být významným způsobem ovlivněny;
- f) informace, které mají být předloženy s ohledem na zvláštní povahu konkrétního záměru nebo určitého druhu záměru;
- g) dostupné informace a poznatky, které byly získány na jiných úrovních rozhodování nebo na základě jiných právních předpisů Unie, a metody posouzení, které mají být použity.

Příslušný orgán může rovněž požádat o pomoc akreditované a technicky kvalifikované odborníky uvedené v odstavci 3 tohoto článku. Příslušný orgán může

následně požádat oznamovatele o doplňující informace pouze tehdy, je-li tato žádost odůvodněna novými okolnostmi a pokud je příslušným orgánem řádně objasněna.

3. K zajištění úplnosti a dostatečné kvality zpráv o vlivech na životní prostředí uvedených v čl. 5 odst. 1:

a) oznamovatel zajistí, aby zprávu o vlivech na životní prostředí vypracovali akreditovaní a technicky kvalifikovaní odborníci, nebo

b) příslušný orgán zajistí, aby zprávu o vlivech na životní prostředí ověřili akreditovaní a technicky kvalifikovaní odborníci a/nebo výbory odborníků z jednotlivých států.

Pokud příslušnému orgánu pomáhali vypracovat rozhodnutí uvedené v čl. 5 odst. 2 akreditovaní a technicky kvalifikovaní odborníci, nesmí tytéž odborníky použít oznamovatel pro vypracování zprávy o vlivech na životní prostředí.

Podrobné podmínky využití a výběru akreditovaných a technicky kvalifikovaných odborníků (např. požadovanou kvalifikaci, zadání hodnocení, udílení licencí a zákaz výkonu činnosti) určí členské státy.“

6) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty poskytující dostatek času,

a) aby bylo možné informovat orgány uvedené v čl. 6 odst. 1 a veřejnost;

b) aby orgány uvedené v čl. 6 odst. 1 a dotčená veřejnost měly dost času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle ustanovení tohoto článku.“

b) doplňuje se nový odstavec 7, který zní:

„7. Lhůty pro jednání s dotčenou veřejností o zprávě o vlivech na životní prostředí uvedené v čl. 5 odst. 1 nesmí být kratší než 30 dnů nebo delší než 60 dnů. Ve výjimečných případech, pokud to vyžaduje povaha, složitost, umístění nebo velikost navrhovaného záměru, může příslušný orgán tuto lhůtu prodloužit o dalších 30 dnů; v takovém případě příslušný orgán uvědomí oznamovatele o důvodech tohoto prodloužení.“

7) V článku 7 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Podrobné podmínky provádění odstavců 1 až 4 tohoto článku, včetně lhůt pro projednávání, stanoví dotčené členské státy na základě ustanovení a lhůt uvedených v čl. 6 odst. 5 a 6, přičemž tyto podmínky musí umožňovat dotčené veřejnosti na území dotčeného členského státu účinně se podílet na rozhodovacích řízeních ve věcech životního prostředí podle čl. 2 odst. 2, která se týkají daného záměru.“

8) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

1. Výsledky jednání a informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7 se berou v úvahu v povolovacím řízení. Za tímto účelem musí rozhodnutí o vydání povolení obsahovat tyto informace:

- a) posouzení vlivů na životní prostředí vydané příslušným orgánem uvedené v článku 3 a environmentální podmínky připojené k rozhodnutí, včetně popisu hlavních opatření k vyloučení, snížení a pokud možno vyrovnaní významných nepříznivých vlivů;
- b) hlavní důvody pro rozhodnutí přijmout záměr jako vyhovující s ohledem na jiná zvažovaná alternativní řešení, včetně pravděpodobného vývoje současného stavu životního prostředí bez provedení záměru (základní scénář);
- c) shrnutí obdržených připomínek podle článků 6 a 7;
- d) stručné prohlášení o způsobu, jakým byly do povolení zahrnuty ohledy na životní prostředí, a jak byly začleněny nebo jinak zpracovány výsledky jednání a informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7.

U projektů, které by mohly mít významné negativní vlivy přesahující hranice států, poskytne příslušný orgán informace, proč nebyly vzaty v úvahu připomínky, které obdržel dotčený členský stát během jednání vedených podle článku 7.

2. Jestliže jednání a informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7 vedou k závěru, že projekt bude mít významné negativní vlivy na životní prostředí, příslušný orgán co nejdříve a v úzké spolupráci s orgány uvedenými v čl. 6 odst. 1 a s oznamovatelem posoudí, zda je třeba zprávu o vlivech na životní prostředí uvedenou v čl. 5 odst. 1 přepracovat a projekt změnit tak, aby k těmto nepříznivým vlivům nedocházelo nebo aby byly omezeny, a zda je zapotřebí dalších zmírňujících nebo kompenzačních opatření.

Pokud příslušný orgán rozhodne o vydání povolení, musí zajistit, aby povolení obsahovalo opatření pro monitorování významných nepříznivých vlivů na životní prostředí, aby bylo možné posoudit provádění a očekávanou účinnost zmírňujících nebo kompenzačních opatření a určit všechny nepředvídané nepříznivé vlivy.

Druh parametrů, které mají být sledovány, a délka trvání monitorování musí být přiměřené povaze, umístění a velikosti navrhovaného záměru a významu jeho vlivů na životní prostředí.

Pokud je to vhodné, mohou být použita stávající opatření pro monitorování, která vyplývají z jiných právních předpisů Unie.

3. Jakmile jsou příslušnému orgánu poskytnuty všechny nezbytné informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7 a případně i zvláštní posouzení požadovaná podle jiných právních předpisů Unie a jestliže jsou ukončena jednání uvedená v člancích 6 a 7, příslušný orgán do tří měsíců uzavře posuzování vlivů záměru na životní prostředí.

V závislosti na povaze, složitosti, umístění a velikosti navrhovaného záměru, může příslušný orgán prodloužit uvedenou lhůtu o další tři měsíce; v takovém případě musí

příslušný orgán informovat oznamovatele o důvodech prodloužení a dni, kdy lze jeho rozhodnutí očekávat.

4. Dříve než příslušný orgán rozhodne o vydání nebo nevydání povolení, ověří, zda informace ve zprávě o vlivech na životní prostředí uvedené v čl. 5 odst. 1 jsou aktuální, zejména pokud jde o opatření k prevenci, snížení a pokud možno vyrovnaní všech významných negativních vlivů.“

9) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jakmile bylo povolení vydáno nebo zamítnuto, příslušný orgán nebo orgány o tom vhodným postupem uvědomí veřejnost a orgány uvedené v čl. 6 odst. 1 této směrnice a zveřejnění tyto informace:

a) obsah rozhodnutí a všechny podmínky k němu připojené;

b) po posouzení zprávy o vlivech na životní prostředí a názorů a obav dotčené veřejnosti, hlavní důvody a úvahy, na kterých je rozhodnutí založeno, včetně informací o účasti veřejnosti;

c) popis hlavních opatření k vyloučení, snížení a pokud možno vyrovnaní významných nepříznivých vlivů;

d) popis případných opatření pro monitorování uvedených v čl. 8 odst. 2.“

b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Členské státy mohou rovněž rozhodnout, že zveřejní informace uvedené v odstavci 1, jakmile příslušný orgán uzavře své posuzování vlivu záměru na životní prostředí.“

10) V článku 12 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Zejména každých šest let ode dne uvedeného v čl. 2 odst. 1 směrnice XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive] členské státy informují Komisi o:

a) počtu projektů uvedených v přílohách I a II, které byly předmětem posouzení podle článků 5 až 10;

b) rozdělení posouzení podle kategorií záměrů uvedených v přílohách I a II;

c) rozdělení provedených posouzení podle kategorie oznamovatele;

d) počtu záměrů uvedených v příloze II, které byly předmětem posouzení podle čl. 4 odst. 2;

e) průměrné době trvání posuzování vlivů na životní prostředí;

f) průměrné výši nákladů na posouzení vlivů na životní prostředí.“

11) Vkládají se nové články 12a a 12b, které znějí:

„Článek 12a

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s čl. 12b, pokud jde o kritéria výběru uvedená v příloze III a informace uvedené v přílohách II.A a IV, s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Článek 12b

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínky stanovené v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v článku 12a na Komisi platí na dobu neurčitou ode dne [OPOCE please introduce date of the entry into force of this Directive].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 12a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 12a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(12) Přílohy směrnice 2011/92/EU se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [DATE]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a předloží dokument, který vysvětluje vztah mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Na záměry, u nichž byla žádost o povolení předložena před datem uvedeným v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci a posuzování vlivů na životní prostředí nebylo uzavřeno před tímto dnem, se vztahují povinnosti uvedené v člancích 3 až 11 směrnice 2011/92/EU ve znění této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA

- 1) Vkládá se nová příloha II.A, která zní:

„PŘÍLOHA II.A – INFORMACE UVEDENÉ V ČL. 4 Odst. 3

1. Popis záměru zahrnující zejména:

- a) popis fyzikální povahy záměru jako celku, včetně případně jeho podzemní části, během výstavby a provozu;
- b) popis umístění projektu, zejména s ohledem na ekologickou citlivost geografických oblastí, které by mohly být zasaženy.

2. Popis aspektů životního prostředí, které by mohly být navrhovaným záměrem významně zasaženy.

3. Popis možných významných vlivů navrhovaného záměru na životní prostředí v důsledku:

- a) očekávaných reziduí a emisí a produkce odpadu;
 - b) využívání přírodních zdrojů, zejména půdy, vody a biologické rozmanitosti, včetně hydromorfologických změn.
4. Popis zamýšlených opatření pro vyloučení, prevenci nebo omezení všech významných negativních vlivů na životní prostředí.“

- 2) Přílohy III a IV se nahrazují tímto:

„KRITÉRIA VÝBĚRU UVEDENÁ V ČL. 4 Odst. 4

1. POVAHA ZAMĚRŮ

Povaha záměrů musí být brána v úvahu zejména s ohledem na:

- a) rozsah záměru, včetně případně jeho podzemní části;
- b) kumulaci s ostatními záměry a činnostmi;
- c) využívání přírodních zdrojů, zejména půdy, vody a biologické rozmanitosti, včetně hydromorfologických změn.
- d) produkci odpadu;
- e) znečišťování a rušivé vlivy;
- f) rizika přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem a riziko nehod, zejména s ohledem na hydromorfologické změny, použité látky nebo technologie nebo živé organismy, na konkrétní povrchové a podpovrchové podmínky nebo alternativní využití a na pravděpodobnost nehod nebo katastrof a možnost ohrožení záměru těmito riziky;

g) vlivy záměru na změnu klimatu (pokud jde o emise skleníkových plynů, včetně emisí z využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví), příspěvek záměru ke zlepšení odolnosti a vlivy změny klimatu na záměr (např. v případě, že projekt je v souladu s měnícím se klimatem);

h) vlivy záměru na životní prostředí, zejména na půdu (rozšiřování osídlených oblastí – zábor půdy, organickou hmotu, erozi, utužování nebo zakrývání), vodu (množství a jakost), ovzduší a biologickou rozmanitost (kvalitu a množství populace a degradaci a fragmentaci ekosystémů);

i) rizika pro lidské zdraví (např. v důsledku kontaminace vod a znečištění ovzduší);

j) vliv záměru na kulturní dědictví a krajinu.

2. UMÍSTĚNÍ ZAMĚRŮ

Ekologická citlivost geografických oblastí, které by mohly být záměrem zasaženy, musí být brána v úvahu zejména s ohledem na:

a) stávající a plánovaný způsob využití půdy, včetně záboru a fragmentace půdy;

b) relativní četnost, dostupnost, kvalitu a regenerační schopnost přírodních zdrojů (včetně půdy, vody a biologické rozmanitosti) v oblasti;

c) únosné zatížení přírodního prostředí se zvláštním zřetelem na tato území:

i) mokřady, pobřežní oblasti a ústí řek;

ii) pobřežní zóny;

iii) horské a zalesněné oblasti;

iv) přírodní rezervace a parky, stálé pastviny a zemědělské oblasti s vysokou přírodní hodnotou;

v) oblasti zřízené nebo chráněné předpisy členských států; oblasti Natura 2000 vyhlášené členskými státy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/149/ES a směrnice Rady 92/43/EHS; oblasti chráněné mezinárodními úmluvami;

vi) oblasti, ve kterých již došlo k nedodržení norem environmentální kvality stanovených v právních předpisech Unie a týkajících se záměru, nebo by mohlo k tomuto selhání dojít;

vii) hustě osídlené oblasti;

viii) krajiny významné z hlediska historického, kulturního nebo archeologického.

3. POVAHA MOŽNÉHO VLIVU

Významný vliv, který by záměr mohl mít, musí být brán v úvahu ve vztahu ke kritériím vyjmenovaným v bodu 1 a 2, zejména s ohledem na:

- a) závažnost a prostorový rozsah vlivu (geografickou oblast a počet obyvatel, jimž hrozí riziko zasažení);
- b) povahu vlivu;
- c) přeshraniční povahu vlivu;
- d) rozsah a složitost vlivu;
- e) pravděpodobnost vlivu;
- f) dobu trvání, četnost a vratnost vlivu;
- g) rychlost působení vlivu;
- h) kumulaci vlivů s vlivy jiných záměrů (zejména stávajících a/nebo schválených) stejných nebo různých oznamovatelů;
- i) aspekty životního prostředí, které by mohly být významně zasaženy;
- k) informace a poznatky týkající se vlivů na životní prostředí získané z posuzování požadovaných podle jiných právních předpisů EU;
- l) možnost účinného omezení vlivů.

PŘÍLOHA IV – INFORMACE UVEDENÉ V ČL. 5 Odst. 1

1. Popis záměru obsahující zejména:

- a) popis fyzikální povahy záměru jako celku, včetně případně jeho podzemní části, a požadavky na využívání vody a půdy během výstavby a provozu;
- b) popis hlavních znaků výrobních procesů, například druhu a množství použitého materiálu, zdrojů energie a přírodních zdrojů (včetně vody, půdy a biologické rozmanitosti);
- c) odhad druhu a množství předpokládaných reziduí a emisí (znečištění vody, ovzduší, půdy a půdního podloží, hluku, vibrací, světla, tepla, záření atd.) vznikajících provozem navrhovaného záměru.

2. Popis technických, místních nebo jiných aspektů (např. pokud jde o návrh záměru, technickou kapacitu, velikost a rozsah) zvažovaných alternativních řešení, včetně stanovení řešení, které má nejmenší vliv na životní prostředí, a uvedení hlavních důvodů výběru s přihlédnutím k vlivům na životní prostředí.

3. Popis příslušných aspektů současného stavu životního prostředí a jejich pravděpodobný vývoj bez provedení záměru (základní scénář). Tento popis by měl zahrnovat veškeré stávající problémy životního prostředí související se záměrem, zejména ty, které se týkají oblastí se zvláštním významem pro životní prostředí a využívání přírodních zdrojů.

4. Popis aspektů životního prostředí, které by mohly být navrhovaným záměrem významně zasaženy, zejména obyvatelstva, lidského zdraví, fauny, flóry, biologické

rozmanitosti a ekosystémových služeb, které poskytuje, půdy (záboru půdy, organické hmoty, eroze, utužování a zakrývání), vody (množství a jakosti), ovzduší, klimatických faktorů, změny klimatu (emise skleníkových plynů, včetně emisí z využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví, potenciálu zmírnění, vlivů souvisejících s přizpůsobením, jestliže projekt bere v úvahu rizika spojená se změnou klimatu), hmotného majetku, kulturního dědictví, včetně architektonického a archeologického, a krajiny; tento popis by měl zahrnovat vzájemné vztahy mezi uvedenými faktory, stejně jako vystavení, zranitelnost a odolnost těchto faktorů vůči rizikům přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem.

5. Popis možných významných vlivů navrhovaného záměru na životní prostředí vyplývajících z:

- a) existence záměru jako celku;
- b) využívání přírodních zdrojů, zejména půdy, vody, biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb, které poskytuje, pokud možno s ohledem na dostupnost těchto zdrojů, rovněž v souvislosti s měnícími se klimatickými podmínkami;
- c) emisí znečišťujících látek, hluku, vibrací, světla, tepla a záření, vzniku rušivých vlivů a zneškodňování odpadu;
- d) rizik pro lidské zdraví, kulturní dědictví nebo životní prostředí (např. při nehodách nebo katastrofách);
- e) kumulace vlivů s ostatními záměry a činnostmi;
- f) emisí skleníkových plynů, včetně emisí z využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví;
- g) použitých technologií a látek;
- h) hydromorfologických změn.

Popis pravděpodobných významných vlivů by měl zahrnovat přímé a jakékoliv nepřímé, sekundární, kumulativní, přeshraniční, krátkodobé, střednědobé i dlouhodobé, stálé i dočasné, pozitivní i negativní vlivy záměru. Tento popis by měl brát v úvahu cíle ochrany životního prostředí stanovené na úrovni EU nebo členských států, které se týkají projektu.

6. Popis prognostických metod použitých k posouzení vlivů na životní prostředí uvedených v bodě 5, jakož i zohlednění hlavních nejistot z nich plynoucích, jejich vliv na odhad účinků a výběr nejvýhodnějšího alternativního řešení.

7. Popis zamýšlených opatření pro prevenci, snížení a pokud možno vyrovnání všech významných negativních vlivů na životní prostředí uvedených v bodě 5, popřípadě všech navrhovaných opatření pro monitorování, včetně přípravy projektu a analýzy jeho negativních vlivů na životní prostředí po jeho skončení. Tento popis by měl vysvětlit, do jaké míry jsou významně nepříznivé vlivy omezeny nebo vyváženy a měl by zahrnovat výstavbu i provozní fáze.

8. Posuzování rizik přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem a rizika nehod, jimiž by záměry mohly být zasaženy, a případně popis zamýšlených opatření pro předcházení těmto rizikům, jakož i opatření týkajících se připravenosti na mimořádné situace a reakce na ně (např. opatření požadovaných podle směrnice 96/82/ES ve znění pozdějších předpisů).

9. Shrnutí informací bez odborných podrobností poskytnutých podle výše uvedených bodů.

10. Uvedení všech obtíží (technických nedostatků nebo nedostatků v technologickém řešení), s nimiž se oznamovatel potýkal při shromažďování požadovaných informací a zdrojů použitých pro popis a posouzení, jakož i zohlednění hlavních nejistot z nich plynoucích a jejich vliv na odhady účinků a výběr nejvýhodnějšího alternativního řešení.“